

ACTA PHARMACEUTICA HUNGARICA

PROF. DR. CLAUDER OTTÓ 1907—1985

Dr. Clauder Ottó egyetemi tanár, a Semmelweis Orvostudományi Egyetem Szerves Vegytani Intézetének korábbi igazgatója 1985. szeptember 2-án Hamburgban elhunyt.

1907. február 26-án született Witkowitzban, amely akkor az Osztrák-Magyar Monarchiához tartozott. 1925-ben lépett gyógyszerési pályára, kitüntetéses diplomáját 1929-ben nyerte el a Pázmány Péter Tudományegyetemen, majd 1931-ben az I. sz. Kémiai Intézetben Winkler Lajosnál kémia főtárgyú gyógyszerészi doktorátust tett „summa cum laude” eredménnyel Rövid ideig gyógyszerésztárban, majd 1933-tól 1937-ig az Országos Közegészségügyi Intézet Kémiai Osztályán dolgozott Schulek Elemér mellett.

1937-ben került a Richter Gedeon Vegyészeti Gyárba (jelenlegi Kőbányai Gyógyszerárugyárba) és 21 éven át dolgozott itt, először mint a tablettázó és injekciós üzem, majd az üzemesítési laboratórium, később a kutató laboratórium, végül a tudományos osztály vezetőjeként 1950-ben az Eötvös Lóránd Tudományegyetem Szerves Kémiai Intézetében Bruckner Győzőnél egyetemi magántanári képesítést nyert. 1950 októberétől a Budapesti Orvostudományi Egyetem I. sz. Belklinikáján Rusznyák István mellett, mint egyetemi docens a klinikai laboratóriumot vezette 1952-ben a „kémiai tudományok kandidátusa” lett.

1953-ban kapott megbízást a Budapesti Orvostudományi Egyetemen a II. éves gyógyszerészhallgatók szerves kémiai oktatásának megszervezésére Páratlan energiával végzett munkájának eredményeként 1957 tavaszán alakult meg az önálló Szerves Vegytani Intézet, amelynek első professzorává 1957. december 28-án nevezték ki.

Céltudatos és fáradhatatlan munkával szervezte meg az intézetet. Biztosította az oktató és kutató munka anyagi és személyi feltételeit. A gyógyszerészhallgatóknak 24 éven át oktatott szerves kémia főkéllégiumot és 5 éven keresztül „Gyógyszerszintézis” szabadon választott kötelező tárgyat, az Eötvös Lóránd Tudományegyetem vegyészhallgatói részére 1948-tól 1975-ig tartott előadásokat „Gyógyhatású szénvegyületek kémiájá-”-ról.

Doktori disszertációját analitikai kémiai témakörből készítette, a Kőbányai Gyógyszerárugyárban először technológiai és üzemesítési problémákkal foglalkozott, érdeklődése azonban mindinkább a preparatív gyógyszerkémia felé

fordult. Nevéhez fűződik az Urofort nevű gyógyszer felfedezése. Az újonnan alapított intézet egyik fő kutatási feladatává a hazai előfordulású növények alkaloidjainak vizsgálatát tűzte ki célul. Részt vett a vinkamin szerkezet-felderítésében és sokat foglalkozott az indolvázis alkaloidok szerkezete és hatása közötti összefüggésekkel. Tanulmányozta a „fiziológiai konformáció” jelentőségét bioaktív vegyületek hatásának értelmezésében. Tudományos közleményeinek száma 62, szabadalmainak száma 51. Számos tudományos előadást tartott, a Természettudományi Lexikon heterociklusos és alkaloid címszavainak szerzője

Munkássága elismerésül 1965-ben Kiváló Gyógyszerész kiltüntetést, 1977-ben a Munka Érdemrend Arany fokozatát kapta. A Semmelweis Orvostudományi Egyetem a Winkler Lajos emlékéremmel, a Magyar Gyógyszerészeti Társaság a Kabay János emlékéremmel tüntette ki. Tagja volt a Magyar Tudományos Akadémia Szerves Kémiai Bizottságának, az Acta Pharmaceutica Szerkesztő Bizottságának 1972-től 1975-ig a Magyar Gyógyszerészeti Társaság elnöke, hosszú éveken keresztül a Gyógyszerkutatási Szakosztály elnöke volt.

Személyében sokoldalú, iskolateremtő kutatót, kiváló, segítőkész oktatót, intézetért és a magyar gyógyszerészetért fáradhatatlanul munkálkodó vezetőt veszítettünk. Emlékét kegyelettel őrizzük.

Szerkesztő Bizottság